

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 68.492 van 30 september 1997  
in de zaak A. 40.289/XII-186.**

In zake : Luc SPILDOOREN,  
wonende te BERLAAR,  
Diamantstraat 9

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
Minister van Binnenlandse Zaken.

tussenkommende partij :

Lucas MUYLAERT,  
wonende te BORSBEEK,  
Rooibos 6a.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Luc SPILDOOREN  
op 15 februari 1989 heeft ingediend om de vernietiging  
te vorderen van het koninklijk besluit van 22 november  
1988 waarbij Lucas MUYLAERT benoemd wordt tot politie-  
commissaris van de gemeente Borsbeek;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst  
van 28 juni 1990;

Gelet op de beschikking van 6 juli 1990 die  
de tussenkomst van Lucas MUYLAERT toelaat;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur  
F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 18 mei 1992 die  
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het  
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 1 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Adjunct-adviseur G. ENGELS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat H. SEBRECHTS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, nadat hij op 21 juni 1989 kennis heeft gekregen van de memorie van antwoord waarin de verwerende partij zijn belang bij het beroep en de gegrondheid van de vordering betwist, weliswaar het administratief dossier van de zaak op de griffie van de Raad van State heeft ingezien maar dat hij vervolgens nagelaten heeft een memorie van wederantwoord in te dienen en, hoewel de toenmalige reglementering hem die mogelijkheid bood, zelfs geen verlenging van de termijn voor het indienen van zulk een memorie aangevraagd heeft; dat het bevoegde lid van het Auditoraat, met een op 20 februari 1992 door hem ontvangen brief, verzoeker erop gewezen heeft dat volgens de rechtspraak van de Raad van State de passiviteit van een verzoekende partij kan leiden tot de vaststelling dat

het vereiste actueel belang niet langer aanwezig is en verzoeker dienvolgens gevraagd heeft om binnen een redelijke termijn mede te delen of uit het verzuim een memorie van wederantwoord in te dienen moet afgeleid worden dat hij geen belangstelling meer heeft voor de normale afhandeling van het geding; dat verzoeker op die vraag om uitleg niet gereageerd heeft en dat het bevoegde lid van het auditoraat op 5 mei 1992 een verslag opgemaakt heeft waarin besloten is tot de onontvankelijkheid van het beroep wegens volgehouden vertoon van gemis aan belangstelling door verzoeker; dat verzoeker na de ontvangst van het auditoraatsverslag, waarin hij overeenkomstig artikel 21, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State erop gewezen is dat behoudens een verzoek om voortzetting het vermoeden van afstand van het geding zou worden vastgesteld, medege-deeld heeft nog steeds belang te hebben bij de ingediende vordering en dat hij daarvoor verwijst naar een opdracht die hij op 30 juli 1990, na de kennisneming van de vordering tot tussenkomst, aan zijn raadsman zou gegeven hebben;

Overwegende dat de medewerking met de Raad van State, zetelend als annulatierechter, die van de verzoekende partij verlangd kan worden, essentieel hierin bestaat dat deze de rechter laat weten wat zij meent te kunnen inbrengen tegen standpunten van de andere partijen in het geding die ongunstig voor haar uitvallen; dat het bij het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 vastgestelde procedurereglement haar de gelegenheid biedt om, na inzage van het administratief dossier, dat te doen door het indienen van memories binnen de termijnen voorgeschreven door het reglement;

Overwegende dat verzoeker na de kennisneming van de memorie van antwoord en de inzage van het administratief dossier geen memorie van wederantwoord ingediend heeft, hoewel in die memorie een aantal redenen

zijn uiteengezet die het gebrek aan belang van verzoeker aan de orde stellen; dat hij ook na de ontvangst op 30 juli 1990 van het verzoekschrift in tussenkomst, waarin zijn belang opnieuw wordt betwist, aan de Raad van State geen enkel bericht gestuurd heeft; dat het bevoegde lid van het auditoraat met het oog op de redactie van zijn verslag verzoeker uitdrukkelijk gevraagd heeft of hij nog belangstelling had voor de normale afhandeling van de vordering maar dat verzoeker ook daarop niet geantwoord heeft; dat hij enkel van zich heeft laten horen toen het auditoraatsverslag, besluitend tot de onontvankelijkheid van het beroep omdat niet bewezen was dat verzoeker nog belangstelling had voor de normale afhandeling van het geding, hem werd aangezegd en hem de mogelijkheid werd geboden om de voortzetting van het geding te vragen; dat hij evenwel in die vraag om voortzetting op geen enkele wijze uiteenzet waarom hij de vraag om inlichtingen van het bevoegde lid van het Auditoraat niet beantwoord heeft;

Overwegende dat verzoeker er zelf verantwoordelijk voor is dat in het auditoraatsverslag geconcludeerd is tot de onontvankelijkheid van het beroep; dat hij door zijn nalatigheid de normale rechtsgang voor de Raad van State gehinderd heeft doordat hij het bevoegde lid van het auditoraat niet de nodige gegevens ter hand gesteld heeft om de zaak op de gepaste manier te onderzoeken; dat verzoeker de gevolgen van zijn nalatigheid moet dragen; dat de omstandigheid dat verzoeker uiteindelijk gebruik gemaakt heeft van de hem in toepassing van de door de wet van 17 oktober 1990 aangebrachte wijzigingen aan artikel 21 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State geboden mogelijkheid om het geding voort te zetten het gebrek aan belangstelling dat gekoppeld wordt aan het verzuim om een memorie van wederantwoord in te dienen en om te antwoorden op de vragen van de bevoegde auditeur niet tegenspreekt; dat

in die omstandigheden het beroep onontvankelijk wordt bevonden,

**B E S L U I T :**

**Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig september 1900 zevenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. BORRET,          | kamervoorzitter, |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
|        | J. BAERT,           | staatsraad,      |
| Mevr.  | A. TRUYENS,         | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. TRUYENS.**

**J. BORRET.**